

S. Sage: Jeg er aldeles enig i den foreslaaede Bestemmelse; kun forekommer det mig, at det fremkomne Forslag har havt et vist Uheld. Man har nemlig søgt at lempe sig efter Landstingets Anskuelser, men derefter har man optaget Bestemmelser i Forslaget, som jeg virkelig ikke troer, at selve Forslagsstillerne kunne ønske bibeholdt i den Strengthed, hvori de her findes. I det tidligere Vedtagne hed det, at der skal tillægges de Embedsmænd, som lønnes med Sportler, fast Gage osv. Det er sat ganske almindeligt, der er Intet foregrebet. Saaledes som Forslaget imidlertid nu foreligger, er der sagt, at der ikke længere, enten i det Hele eller deelsvis, kan tillægges disse Embedsmænd Løn gennem Sportler. Jeg troer dog virkelig ikke, at det kan være ønskeligt, at man her — uden nogen forudgaaende Prøvelse, endog blot af et eneste enkelt Tilfælde, hvoraf man kan see, hvorledes Forholdene ville stille sig — vil slaae en Regel som denne fast. Sportlerne bestaae jo deels af de Sportler, hvoraf der gaaer Justitsfonds-Afgifter, deels af de Sportler, hvoraf der ikke gaaer Justitsfonds-Afgifter; det forekommer mig saaledes, som jeg allerede tidligere har udtalt, at Staten ingenlunde kan være interesseret i, at der foregaaer en Forandring med Hensyn til de sidstnævnte Sportler, især da de for endele ere communale. Dernæst er der det andet Spørgsmaal med Hensyn til Contoirholds-godtgjørelsen. Jeg troer, det vil indrømmes af de Fleste, at det, selv om Sportlerne indbrages, vil være rimeligt, at et vist Procentbeløb af Sportlerne tillægges Embedet som Contoirholdsgodtgjørelse. I alt Fald er det et Spørgsmaal, som er saa vigtigt og saadivulfsomt, at det dog ikke gaaer an uden Forhandling at tage en afgjørende Bestemmelse om, at der hverken i det Hele eller deelsvis kunde finde nogen Lønning med Sportler Sted. I den Grad hade vi dog ikke her Sportlønningen, at vi kunde ønske at tage saadanne Bestemmelser uden nogenformelst forudgaaet Prøvelse. Jeg troer derfor at maatte stemme imod Forslaget, skjøndt jeg i det Væsentlige er for det. Jeg troer med saamegen mere Grund at kunne gjøre det, som det jo lader til, at Enighed kan bringes tilveie mellem Thingene, eftersom der

er omdeelt et Blad, Nr. 127, hvorpaa der findes en Fællesindstilling, hvori jeg slet ikke kan finde nogen Præjudice for Fremtiden, og paa den anden Side er der al mulig Garanti for, at et ærligt Forsøg vil blive gjort med Hensyn til denne Sags Ordning.

S. Sæbering: Den ærede Minister har besvaret mit Spørgsmaal, om han antog, at Lønningen af Embederne med Sportler gav nogen Sikkerhed for, at disse Embeder bleve fuldstændigt røgtede, med Nei. Vi gaae altsaa ud fra, at naar den ærede Minister staaer ligeoverfor et Justits- eller Magistratsembede, som er blevet ledigt, har han ingen Sikkerhed i Sportlønningen for, at Embedet vil blive vel røgtet, og naar han derfor ansætter en Mand i et saadant Embede, aflagt med Sportler, har han ingen Sikkerhed for, at Embedet bliver godt røgtet, godt besørget. Naar det altsaa er afgjort, at den ærede Minister selv erklærer dette, seer jeg ikke, hvori Uanskeligheden skulde ligge, ved at ansætte en Embedsmand paa anden Maade. Hvad er det, som staaer i denne Paragraph? Det er, at Sportler, som hidtil have været hvede Embedsmanden som et umiddelbart Betalingsmiddel opkrævet af Jberne, ikke mere maae hvedes ham som umiddelbart Betalingsmiddel; der staaer paa ingen Maade her i dette Forslag, at han ikke maa blive betalt med hele det samme Beløb, og det staaer saaledes i Justitsministerens Magt at lade Sportlerne indflyde i Statskassen og igjen udgaae deraf som en reen Versimpost; det forbyder dette Forslag aldeles ikke. Hele Forskjellen vil altsaa blive den, naar den ærede Minister gaaer ind paa dette Forslag, at, hvor han befandt sig ligeoverfor et ledigt Embede, der var tillagt disse store Lønninger, vilde Spørgsmaalet kun være, hvorledes Lønningen skulde ordnes i Fremtiden ved dets Besættelse; der vilde altsaa kun være at holde Regnskab over Sportlerne, og regnskabsmæssigt at liquidere dem ligeoverfor den Gage, som Ministeren fandt passende; og som gjerne kunde være Totaliteten af Sportlerne; men de ophørte at være en directe Ydelse fra Jberne til Embedsmanden, der tog dem som en Løn, og de fik derved deres sande Charakter, saaledes som i Kjøbenhavn, som en Ydelse.